

Ψηφίσαμε υπέρ των βιαστών μας

Λίγες μέρες πριν την παράσταση «Και Όποιον Πάρε ο... Χάρης» στο Θέατρο Βράχων «Μελίνα Μερκούρη» (ξεκινά σήμερα), ο σπουδαίος Χάρρυ σχολίασε όλα τα πρόσωπα της πολιτικής επικαιρότητας στο cosmo.gr:

«Είχα συλλάβει αυτόν τον εφιάλτη που είναι ακόμα εν τη γενέσει του. Ο Χάρης θα πάρει όσους πάρει ανάλογα με το μερίδιο ευθύνης που τους αναλογεί. Και δεν θα εξαιρέσω και τους εαυτούς μας. Στην προκειμένη περίπτωση, τον τελευταίο μήνα, το μερίδιο ευθύνης του λαού ισοσταθμίζεται με εκείνο των πολιτικών, γιατί ενώ μας δόθηκε η ευκαιρία να αποβάλλουμε τους βιαστές μας, συνέβη το πρωτοφανές στην ιστορία των λαών. Ψηφίσαμε υπέρ τους. Υπέρ αυτών που μας κατέστρεψαν για να μας σώσουν». Ποιον θα πάρει ο Χάρης, κύριε Κλυνν; Ο εκλεκτός κωμικός τα λέει συνέχεια, εδώ και χρόνια.

Δεκαετίες πριν. «Ούτε ιεροκήρυκας είμαι, ούτε ιντρούκτορας ούτε ο κίνσoras κανενός. Απλά επισημαίνω αυτά που είναι κατά τη γνώμη μου απαράδεκτα, τα εξοστρακίζω, τα εκθέτω στο κοινό και από κοινού αποφασίζουμε τι ποινή αναλογεί στους υπαίτιους» Ανοίκειος στο να χαϊδεύει αυτιά, ο Χάρρυ δεν... χαρίζεται ούτε σε μέρος του ίδιου του κοινού που θα σπεύσει να τον δει από κοντά σε κάποιον που μοιάζει (και είναι) με stand-up comedy μετά μουσικής (με επικεφαλής τον Ηλία Κλωναρίδη) και συμμετοχής του κόσμου. «Η πράξη που χαρακτήρισε τους Έλληνες σε αυτές τις εκλογές τους υποτιμά και τους υποβιβάζει. Κυριάρχησε η έννοια του φόβου. Από φόβο ψήφισαν, αλλά για να μη χάσουνε τι; Κάποιον που είναι κεφαλαιούχος, κάποιον που ανήκει στην τάξη των αρπακτικών ή των νταβατζήδων ή των βολεμένων (βλέπε δημόσιοι υπάλληλοι με 35-40 εκ. στην τράπεζα), τον καταλαβαίνω. Δεν μπορώ όμως να συγκωρήσω αυτούς που τη μία μέρα ψηφίζουν τους βιαστές τους και την άλλη μέρα ανεβαίνουν στον 5ο όροφο για να αυτοκτονήσουν».

Πριν σχολιάσει έναν-έναν τους πολιτικούς αντι-ήρωες της σύγχρονης Ελλάδας ο Χάρρυ θα εκφράσει κι ένα μικρό (;) παράπονο σχετικά με το τι έχει πάρει ο κόσμος από το έργο του. «Στην πορεία μου έχω διαπιστώσει ότι πολλοί ήταν αυτοί που επικεντρώθηκαν περισσότερο στην ουσία του γέλιου και λιγότερο στην ουσία της σάτιρας ή της καταγγελίας που είχε γίνει. Κι αυτό με αδικεί. Όταν έλεγα για το νεόπλουτο που από εργάτης μπήκε στην κλαδική του ΠΑΣΟΚ, έγινε εργολάβος και πήγαινε στο Ηρώδειο ή ήθελε πρώτο τραπέζι πίστα, κάποιον πίστευαν ότι ζουν σε μια πραγματικότητα που δεν θα τελειώσει ποτέ. Αυτό πιστεύανε, στη βασιλεία της διαφθοράς. Τώρα πια κατέρρευσε όλο αυτό. Το 1983 στην 'Αλλαγή και Πάσης Ελλάδος' είχα πει ότι «δεν ξέρω αν σε 20 χρόνια θα ζει ο Παπανδρέου - που τον ανακηρύξαμε και σε εθνάρχη - αλλά σίγουρα θα υπάρχει ένας λαός στα πρόθυρα της ηθικής και οικονομικής εξαθλίωσης, ένας λαός πηθίκων-ψηφοφόρων».

Ο Χάρρυ Κλυνν όπως ξέρει (ή/και όπως πρέπει;) τους αντι-ήρωες που λέγαμε παραπάνω:

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΝΤΩΝΗ ΣΑΜΑΡΑ

«Ο Σαμαράς είναι μια εντελώς αμφιλεγόμενη προσωπικότητα σε σχέση με την πολιτική και αναφέρω ότι τον γνωρίζω προσωπικά 30 χρόνια. Διαφωνώ ως προς την πολιτική που ακολούθησε παρότι αρχικά φαινόταν ξεκάθαρα ότι ακολουθεί μια αντιμνημονιακή θέση με πατριωτικό χαρακτήρα και ότι πατάει γερά σε αιτίες που δημιούργησαν αυτά τα απαράδεκτα μνημόνια. Που δεν τα έχουν διαβάσει κιόλας. Αμφιβάλλω αν τα έχουν διαβάσει και πολλοί από τους «ναι-σε-ολατζήδες», όπως τους λέω εγώ, που σπώνονται όρθιοι και χειροκροτούν τον πρωθυπουργό ή τον αρχηγό του κόμματός τους που αγορεύει στη Βουλή».

«Πίστευα ότι το έχει διαβάσει ο Σαμαράς αλλά φαίνεται πως ούτε αυτός το έχει διαβάσει ή αν το έχει διαβάσει το έχει ερμηνεύσει εντελώς λανθασμένα γιατί αυτή η δραματική του αλλαγή από πολέμιος σε ένθερμος υποστηρικτής του μνημονίου για μένα τον τοποθετεί στη χωρία των πολιτικών που πριν διαμορφώσουν τον πολιτικό τους χαρακτήρα ως ηγέτη, έχουν ήδη προδώσει την έννοια της πατρίδας και της λα-

ϊκής και εθνικής κυριαρχίας. Για μένα μπαίνει, στην ίδια χωρία με Γιώργο Παπανδρέου που θεωρώ καταστροφικό για την ελληνική κοινωνία και δημοκρατία. Πιστεύω ότι όλοι αυτοί μαζί θα πρέπει κάποια στιγμή να κάτσουν στη θέση στο σκαμνί του ειδικού δικαστηρίου».

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΣΙΠΡΑ, ΠΑΠΑΡΗΓΑ ΚΑΙ ΕΥΡΥΤΕΡΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

«Ο ελληνικός λαός έπρεπε να δώσει μια ευκαιρία στον Αλέξη Τσίπρα, άσχετα αν, κατά την άποψή μου, το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν έτοιμο να κυβερνήσει. Νομίζω πως τα δύο αντιμνημονιακά κόμματα (ΣΥΡΙΖΑ και Ανεξάρτητοι Έλληνες) θα έπρεπε να έχουν λάβει την πλειοψηφία για να κυβερνήσουν. Τουλάχιστον θα είχαμε να κάνουμε με έντιμες προσπάθειες και ξεκάθαρες θέσεις. Αυτό το πανεπιστημιακό, τεχνοκρατικό, το καθηγητάδικο του κώλου, του «ναι μεν, αλλά», «θα πεινάσουμε» κλπ, είναι κολλοκύθια στο πάτερο. Ο ελληνικός λαός είναι σε θέση να πεινάσει για μια βδομάδα, για δύο, για χρόνια, αλλά πρέπει να βλέπει μπροστά, πρέπει να βλέπει μέλλον. Αν σταθούμε στο κόμμα

της Παπαρήγα θα πρέπει να βάλουμε πένθος από τώρα. Αλλά θα πρέπει σε αυτό το πένθος να κατατάξουμε και τον έτερο, τον κύριο Κουβέλη, Κουρέλη όπως τον αποκαλώ εγώ γιατί είναι ένα ρετάλι της Αριστεράς. Είμαι στο χώρο της Αριστεράς, πάντα ήμουν, ποτέ δεν έφυγα. Η Αριστερά έφυγε από μένα. Λυπάμαι πάρα πολύ για το ΚΚΕ, γιατί θεωρώ ότι είναι η ζωντανή πηγή με τους αγώνες και τις θυσίες που έχει κάνει, αλλά θεωρώ απαράδεκτο να παραμένει στην ηγεσία του ένα αναχρονιστικό σκεπτόμενο πρόσωπο που δίνει στο κόμμα έναν οστεοπορωτικό χαρακτήρα που τον αδικεί. Ήρθε καιρός η κυρία Παπαρήγα μετά το μεγάλο κακό που προξένησε στο κομμουνιστικό, σοσιαλιστικό, μαρξιστικό κίνημα να μας απαλλάξει από την παρουσία της. Πιστεύω ότι παιδιά και στο ΣΥΡΙΖΑ και στις άλλες ομάδες της Αριστεράς είναι παιδιά του ΚΚΕ. Το ΚΚΕ βγάζει τέτοια παιδιά, αλλά το θέμα είναι να μην μείνεις πολύ εκεί, και διαβρωθείς από αυτό. Βλέπω στελέχη του στα κανάλια να μιλάνε με αυτή τη σείρα γλώσσα, «ευρωμονόδρομος», «πλουτοκρατία» και βγάζω σπυριά. Να σημειώσω τουλάχιστον ένα όνο-

μα που διαβάζω και το χαίρομαι. Είναι ο Μπογιόπουλος. Διλαδή δεν έχει άλλους ανθρώπους; Έχει και παραέχει, εμείς δεν τους μαθαίνουμε. Το μυστικό όμως είναι πως αν σπκώσει κεφάλι ο οποιοσδήποτε Μπογιόπουλος θα έρθει η σταλινική δαμόκλειος σπάθη και θα τον αποκεφαλίσει. Γι' αυτό οι κινούμενοι στο χώρο της παραδοσιακής Αριστεράς θα έπρεπε να έχουν κάνει κινήσεις πολύ νωρίτερα, να ανατρέψουν αυτήν την κατάσταση για να εμφανίσουν ένα σύγχρονο πρόσωπο. Αυτό προσπαθεί να κάνει σε τελευταία ανάλυση ο Τσίπρας μέσα από αυτή τη «συναρμολόγηση» πολυκατευθύνσεων που εκφράζονται μέσα απ' τις συνιστώσες να κάνει ένα κόμμα που ένας Αριστερός θα θελήσει να ενταχθεί σε αυτό. Γιατί, σε πολλά πράγματα από αυτές τις περίφημες συνιστώσες, εγώ ως βέρος Αριστερός, δεν μπορώ να συμφωνήσω. Και κάτι άλλο που θέλω να του πω μέσα από αυτή τη συνέντευξη. Κακώς δεν έδωσε την ευκαιρία της συμμετοχής του λαϊκού μας ήρωα και του μεγάλου καλλιτέχνη, του Μίκη Θεοδωράκη, να συμπεριλάβει στον υπόπλο την έννοια «πατριωτικό κίνημα». Αν το είχε κάνει, θα είχε

κερδίσει πάρα πολύ κόσμο. Για να μπορέσουμε να απαλλαγούμε κάποια στιγμή από αυτά τα σύνδρομα της συνωμοτικής παλιοαριστεράς. Όπως μου είχε πει και ο πατέρας μου που πέρασε από τις «εκδρομές» των ξερονησιών, «παιδί μου, αυτού που έχει μείνει πάνω από ένα χρόνο στην εξορία να μην του έχεις εμπιστοσύνη».

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΑΣΟΚ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

«Αν υπήρχε δικαιοσύνη στην Ελλάδα, θα έπρεπε αυτό το κόμμα να τεθεί εκτός νόμου, έχοντας προξενήσει τα μεγαλύτερα κακά στον ελληνικό λαό. Διέφθειρε τον χαρακτήρα των Ελλήνων και θα έπρεπε αυτομάτως Παπανδρέου, Βενιζέλος και Παπακωνσταντίνου να δικαστούν και να απαγορευτεί δια βίου η συμμετοχή στο ελληνικό Κοινοβούλιο στους βουλευτές που ψήφισαν τα μνημόνια. Όλοι οι κρατικοδίαιτοι που επιζούσαν αρμέγοντας οικονομικά τη χώρα (βάζω και τα ΜΜΕ μέσα) να μην πιστεύουν ότι δεν θα δεχτούν τις ποινές που κάποια στιγμή θα επιβάλλει ο ελληνικός λαός. Είναι εξίσου υπεύθυνοι στο μυαλό του κόσμου για τη μεγάλη αρπαγή του κόπου και του ιδρώτα του».